

[Statsministeren]

Det ene ejendomsmæglerfirma angav følgende vurdering:

»Ud fra vort kendskab til området, de modtagne oplysninger samt vor besigtigelse af ejendommen er det vor opfattelse, at ejendommens kontante værdi i handel og vandel kan opgøres til 32 mio. kr.«

Det andet ejendomsmæglerfirma forelagde to alternative vurderinger, dels:

»For en ejendom af denne karakter og med denne beliggenhed vil en liebhaver eller investor med den nuværende lange rente på ca. 12 pct. efter vore erfaringer være villig til at acceptere en startforrentning på 8 pct.

Følgelig vil ejendommen på basis af regnskab kunne sælges for ca. 17,7 mio. kr. kontant plus den gratis prioritet, som lejerens depositum udgør, i alt, afrundet ca. 18,4 mio. kr.«

Dels hedder det videre:

»Som før omtalt har vi ikke taget stilling til udviklingen i butikslejerne – her ligger en mindre lejerereserve, for en fornuftig udvikling af den store møbelbutik en betydelig lejerereserve, f.eks. ved ændring til kontorlejemål.

I dagens marked er der god efterspørgsel efter en blandet bolig-/erhvervsjendom på dette sted.«

Og videre:

»På basis af vor besigtigelse og gennemgang af dokumenterne samt vor erfaring med tilsvarende ejendomme af lignende størrelse og beliggenhed bliver vor vurdering en del højere.«

På dette grundlag angives en vurderingssum på ca. 26,9 mio. kr. kontant. Heri er ikke medregnet kælder og pulterrum.

Endelig gør man opmærksom på, at ejendommen kan udstykes, hvilket vil give en helt anden pris for beboelsesdelen, der udgør mere end 50 pct. af det samlede kvadratmeterareal.

På baggrund af disse to vurderinger fandt Lønmodtagernes Dyrtdsfond, at en købspris på 30 mio. kr. var rimelig.

Spm. nr. S 1799

Til statsministeren (12/8 94) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil statsministeren afkræfte påstanden om, at lejerne i Lejerbo eller andre almennyttige boligselskaber har ydet skjulte økonomiske bidrag til Socialdemokratiet?«

Begrundelse

Statsministerens udtalelser om behovet for et brud på det, der af nogle kaldes det socialdemokratiske pampervælde, har været velanbragte efter de rystende oplysninger om, at ledelsen af det almennyttige boligselskab Lejerbo har ydet økonomiske bidrag til Lejernes LO af lejerne huslejebetalinger, men skjult for lejerne.

I den offentlige debat er tidligere skatteminister Peter Brixtofte i dagbladet B.T. den 8. august 1994 refereret for en udtalelse om, at han ikke er i tvivl om, at lejerne indirekte har været med til at betale støttebidrag til Socialdemokratiets annoncekampagner.

Denne udtalelse er så opsigtsvækkende, at det er yderst påkrævet, at statsministeren giver klare garantier for, at ingen del af lejerne huslejebetalinger er kanaliseret over i Socialdemokratiets agitatoriske arbejde.

Spørgeren er bekendt med, at statsministeren har ladet sin boligminister udtale, at der skal ske en »kulegravning« af boligselskabernes og lejerbevægelsens forhold. Dette må man hilse velkommen, men det spørgsmål, der overskygger alle andre, er naturligvis, at det må og skal være aldeles utænkeligt, at Socialdemokratiet har beriget sig ved at have fingrene nede i lejerne huslejebetalinger.

Her er der ingen grund til at afvente »kulegravningsarbejde«. Her er statsministeren den person, der bedst kan skaffe oplysninger frem til offentligheden. Som formand for Socialdemokratiet er statsministeren den, der kan afkræfte påstanden om, at lejerne i Lejerbo eller andre almennyttige boligselskaber har ydet skjulte økonomiske bidrag til Socialdemokratiet. Det opfordrer spørgeren statsministeren til.

Svar (25/8 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er vidende om advokatrapportens påpegning af de kritisable forhold i Lejerbo og Lejinco – forhold, som jeg ved flere lejligheder har taget afstand fra.

Lad mig for god ordens skyld slå fast, at jeg under ingen omstændigheder finder det acceptabelt, at midler opkrævet som betaling for boligadministration anvendes til partipolitiske formål.